

Reseberättelse FESSH Rimini 230510-13

Jag, Hélène Bernhardt, hade m h a bidrag från Gabriëlsson fond glädjen att få åka på årets FESSH-möte som detta år hölls i Rimini.

För min del var det det första handkirurgiska mötet sedan Corona bröt ut. Hemma i Sverige var det 20-24 gr och sol men i Italien var det mestadels 14-15 grader och en hel del regn under motsvarande period. Regn som senare ledde till de enorma översvämningarna i området kring Bologna.

Kongressen inleddes onsdag eftermiddag den 10/5 med varierande allmänna föreläsningar inom områdena ulnara handledsbesvär, behandling av neurom, kroniska SL-skador, generellt om CMC I-artros, PIP-skador mm, mm. Egentligen inga nya rön. Kändes mer som en uppsamlingsmöjlighet för inresande kongressledamöter.

Därefter hölls öppningsceremonin som var ganska segdragen men tillhör agendan. Efter öppningsceremonin serverades en lättare måltid i form av buffé inne i utställningshallen där representanter från olika sponsrande företag hade sina montrar. I år hölls mötet tillsammans med EFSHT så det fanns även en mängd olika ortoser och material att begrunda. Rehab program var riktigt digert och omfattande. Alltifrån föreläsningar till workshops. Från vår enhet på HandCenter hade vi ingen representant med på kongressen vilket var lite synd.

Föreläsningarna dag 2-4 hölls i den stora föreläsningssalen Anfiteatro samt 2 något mindre (men stora lokaler) och därtill ytterligare 6 st mindre föreläsningssalar. Som vanligt var det lite svårt att få bra översikt och logistik avseende vilka föredrag man skulle prioritera mellan. Som deltagare kunde man ladda ner en app där programmet presenterades i detalj avseende föreläsningarna inom olika sessions. Där kunde man lägga till föreläsningar av intresse i "my schedule" för att senare sälla och prioritera vilket av de olika föredragen man ville lyssna på. Jag spenderade minst 2-3 timmar före kongressen med att detaljgranska varje del av programmet. När jag dag 2 skulle gå in på "my schedule" och se över dagens program fanns inget av det jag sparat kvar. Trots att jag tryckt på "spara". Det var ju lite otippat! Det visade sig att det var många deltagare som hade samma problem. Med andra ord en felaktigt konstruerad app. Jättetråkigt. Det kändes som att man var tillbaka på ruta 1 och därefter fanns det inte riktigt motsvarande tid att fördjupa sig i programmet i detalj. En fördel med appen var att man kunde söka på specifik föreläsare vid namn och få upp den personens olika föredrag.

Jag lyckades dock få med mig en del godbitar på vägen även om jag missade en del av det som jag ursprungligen tänkt gå på.

Torsdag 11/5 var det en intressant session "The green hand" – Sustainability in Handsurgery and Hand Therapy om möjligheten att begränsa användandet av papper och plast inom kirurgisk verksamhet. Det temat var också återkommande inom andra föredrag (exv ultraljuds vägledning kirurgi) vilket är glädjande att man börjar tänka lite mer hållbart utan att frångå kraven på sterilitet.

Don Lalonde har givit ut en ny, uppdaterad version, av sin tidigare bok "Wide awake surgery". Han höll ett flertal föreläsningar inom ämnet men tyvärr i för små föreläsningssalar så majoriteten av besökarna fick inte plats i föreläsningssalen. Lite trist eftersom den stora Anfiteatro stod tom vid ett par av dessa tillfällen. Intresset för de föreläsningarna var alltså underskattat. Det gällde även andra föreläsare/topics.

Jag köpte hans nya bok och på en av föreläsningarna gavs ett bra tips att använda nål avsedd för spinalanestesi när man lägger lokalbedövningen. Den nålen är 9 cm lång så då behövs enbart 1 stick för att bedöva ett relativt stort område. Använder man en kortare nål kan man växla ulnart/radiellt så hinner bedövningen ta inför nästa stick.

Denna kongress hade som huvudtema "carpal ligament injuries and instability" och varje kursdeltagare tilldelades en bok i ämnet. Innehållet i boken utgjorde sedan huvudtemat för föreläsningarna i Anfiteatron fredag 12/5. Nytt för mig var fokus på PT-instabilitet som kan uppstå i samband med trauma. Föreläsaren Eduardo Zancolli är verksam i Argentina där hästpolo är en populär sport. Dessa polo-spelare drabbades ofta av PT-besvär p g a traumatisk ruptur av något av de 3 ligament som stabiliserar Pisiforme. Det var intressant för jag hade nyligen haft en golfspelare som slagit klubban hårt i marken och efter det fått uttalad smärta invid basen av MC IV-V volart. Jag tänkte FCU-fästet eller fraktur på Hamatum-hooken. CT var negativ men visade en lätt volartippad Pisiforme och sannolikt kan det varit ett ligament från Pisiforme. Patienten förbättrades dock spontant så någon detaljerad förklaring till besvären kom jag aldrig fram till. Dock en diagnos att ha i åtanke vid fokala besvär i området av Pisiforme.

Behandling av smärtsamma neurom hade i en studie visat goda resultat av Botox 50 IE subcutant i området eller öppet i samband med kirurgi i upp till 12 månader.

Oliver Bloom presenterade en 5 års uppföljning av patienter som genomgått denervation av PIP-leden. Samtliga hade primär artros och de var markant förbättrade (satisfaction 9.2/10). Ingen krävde ytterligare åtgärd av de 13 patienter som deltog i studien.

Det eviga fokuset på nya behandlingsmetoder av CMC I-artros. 2 olika studier med injektion av autologa fettceller enbart samt en med injektion av autologa fettceller + PRP jämfört med placebo/NaCl. Ingen signifikant skillnad påvisades.

Som alltid så borde man ha skrivit reseberättelse under kongressens gång...
Som alltid borde man ha med papper och penna för att kunna ta bättre notat nu när "handouts" inte längre förekommer i vår digitala värld.

Mina varmaste tack till Gabrielssons fond för ert generösa bidrag som gjorde denna resa möjlig!

Vänliga hälsningar, Hélène Bernhardt

